

[Flygaard]

skal ingen tvivl være om, at retsforbundet absolut ville foretrække en fradragsreform på det skattemæssige område, for det tror vi vil være en langt bedre løsning, men kan en sådan reform af forskellige uforklarlige grunde ikke gennemføres, foretrækker vi en fradragsreform gældende i hvert fald på det sociale område.

Nathalie Lind (V):

Også jeg hører til dem, der beklager, at jeg ikke synes, socialministeren svarede klart. Der blev givet det svar, at skal man spare på det sociale område, må man se på dem, der har bedst råd, så må de aflevere. Jeg synes, at jeg gennem mit første indlæg havde prøvet at påvise, at der, selv i en periode hvor vi opererede med et snævert transkriterium, var visse grupper, vi undtog, og jeg nævnedes her 2 eksempler på det.

Ministeren svarede mig ikke på et direkte spørgsmål om, hvilket kriterium der lægges til grund efter lovteksten. Det var et kommunalt skøn, blev der sagt, men samtidig blev der sagt, at dette forslag ikke ville medføre ekstra administrative udgifter. Hvad er det, vi er inde i her – og jeg må have et helt klart svar fra ministeren – er det en husstandsindkomst, vi arbejder med – nu tænker jeg på forældre med børn – spiller socialindkomsten ind her, eller hvordan ligger det?

Da min taletid er stærkt begrænset, må jeg blot have lov til at sige til hr. Erik B. Smith, at det egentlig er strengt at skulle stå her og høre på, at man taler om, at de velbjærgede i dag forsøger at forsvare de velbjærgedes retigheder, taler om, at man skal skabe lighed, taler om forholdet mellem den, der har en indtægt på 70.000 kr., og den, der har en indtægt på, som det blev sagt, når hele invaliditetsydelsen var væk, 160.000 kr. Hvis det er socialdemokratiets politik, at det er invaliderne i dette samfund, der skal betale for, at der skabes lighed, så siger jeg velbekomme.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Hr. Brixtofte konstaterede, at regeringen med dette forslag havde udtaget bestemte befolkningsgrupper, som nu skulle bære nogle byrder, og det har hr. Brixtofte fuldstændig ret i; det er præcis, hvad regeringen har gjort. Vi har sagt: skal der spares på det sociale område, skal det være de mennesker, der

har bedst råd, der skal betale, og derfor har vi lavet socialindkomstforslaget, sådan som det foreligger her.

Så ville jeg tro, at hr. Brixtofte nu var blevet lidt klogere på, hvor mange det var, der støttede, at dette forslag skulle igennem. Jeg forstår da udmærket, at mange partier gerne vil have svar på en lang række spørgsmål. Jeg tror ikke, der har været mange lovforslag i denne folketingssal, hvor der ikke har været et sådant ønske. Det er da helt rimeligt, og dem skal vi selvfølgelig også besvare. Men det fremgik jo også tydeligt af den ordveksling, hr. Brixtofte havde med hr. Arne Melchior, at det ikke var det faktiske i forslaget, der interesserede hr. Brixtofte særlig meget, men om han kunne binde hr. Arne Melchior op på nogle udtalelser, som ville gøre udvalgsarbejdet vanskeligt. Det lykkedes jo ikke rigtig, og så må hr. Brixtofte se, om han kan finde på noget andet.

De eksempler, som hr. Brixtofte efterlyste nogle kommentarer til, skal jeg vende tilbage til i skriftlig form og lade være med at bruge tid på det her.

Fru Aase Olesen har allerede gjort en enkelt bemærkning til fru Agnete Laustsen om fordelingspolitikken. Jeg deler ganske fru Aase Olesens opfattelse; det var heller ikke nogen overraskelse for mig, at der var tale om et stykke fordelingspolitik.

Så var fru Agnete Laustsen inde på det samme spørgsmål som fru Nathalie Lind og fru Birthe Nielsen, nemlig spørgsmålet om de handicappede børn, hvor fru Birthe Nielsen citerede fra lovteksten. Derfor har jeg kun en supplerende bemærkning til det, også for at svare fru Nathalie Lind, der efterlyste, hvilket kriterium det er, om det nu er socialindkomsten, eller der ligger nogle bestemte grænser. Nej, det gør der ikke. Det, der er lagt op til, er, at kommunerne har lov til i en konkret situation at sige til nogle forældre: I har en indtægt, der er så stor, at I godt selv kan bære nogle af de udgifter; I behøver ikke at få offentlige tilskud. Jeg ville egentlig tro, at fru Nathalie Lind, når hun fik tænkt det lidt igennem, syntes, det var ganske rimeligt, at kommunerne havde den mulighed også i dette spørgsmål.

Fru Birthe Nielsen stillede mig nogle helt konkrete spørgsmål angående de ældre og reglerne for hjemmehjælpen. Jeg kan ikke sige så meget konkret om det nu, fordi disse